

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Agens De Rebus Ecclesiæ Sacris, & profanis, earumque usu, acquisitione,
conservatione, & alienatione

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 1. Alienatio rerum ecclesiasticarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61834)

S. I.

Alienatio rerum ecclesie prohibita est.

Alienationis vox, quamvis alibi strictè, hic late accipienda est, in materia videlicet ecclesie odiosa, ut quilibet rei ecclesiasticæ alterationem damnosam comprehendat, iuxta *c. Nulli h. r.* ubi ita legimus. Alienationis verbum continet conditionem (alii conductionem legunt, alii testamenti conditionem) donationem, vèditionem, permutationem, & emphyteuticum perpetuum contractum. *Bonacina* eo nomine intelligit omnem actum, quo dominium rei directum, vel utile, aut usufructus, aut ius in alterum transfertur, vel abdicatur. Item ex *Pauli tr.* decreto locatio ultra triennium, institutio, hæredis, & fideicommissum: item pignoris constitutio, & hypotheca specialis, in qua nimirum certius periculum, quam in generali est. *V. Card. Tuschum V. alienatio. concl. 272.*

Non aliter Imperatorum leges. Nam in *C. de reb. non alienandis l. Sancimus* dicitur. Sive lex alienationem inhibuerit, sive testator hoc fecerit, sive pacto contrahentium hoc admiserit, non solum dominis alienationem, vel mancipiorum manumissionem esse prohibendam, sed usus, fructus donationem, vel hypotheacam, vel pignoris nexum penitus prohiberi (*Sancimus*) similiq; modo, ut servitus minimè imponi, neque emphyteusis contractus, nisi in his tantummodò casibus, in quibus constitutionem auctoritas, vel testatoris voluntas, vel pactio tenor, qui alienationem interdixit, aliquid tale permiserit. Ex hisce igitur colligimus iuris intentionem esse, ut in proposito alienatio-

nis terminus lamatur, quam latissimè pro omni actu scilicet, quo ius alteri tribuitur, & ab ecclesia tollitur. *Abb. num. 3. Redoan. hoc rr. c. 6. Gaill. l. 2. Obs. 10. Mol. Disp. 446. Az. 11. l. 9. c. 1. Silo. V. Alienatio num. 1. Laym. l. 3. rr. 4. c. 10. Zerola Pa. 1 V. alienatio.*

II. Bona ecclesie immobilia, & mobilia pretiosa, quæ servando servari possunt, tam civili quam Canonico iure alienari prohibentur. *Auth. de non alien. aut. permittand. reb. eccl. Auth. de ecclesiasticar. rer. immob. alien. Causa 12. q. 2. per aliquos capita. c. Nulli. c. si quis presbyter. c. Possessiones. c. ad audientiam de reb. eccl. alienand. Less. c. 25. D. 11.* Idem dicendum est de iuribus, & actionibus rerum immobilium, & mobilium preciosarum, quia licet nonnulli refugiant illas bonis immobilibus & mobilibus annumerare, tamen eò reduci posse fatentur. *Clem. Exivi de verb. signif. §. cumque annui Panorm. in c. Nulli h. r.* Si quæris, quænam sint illa, quæ servando servari possunt, respondet *Glossa in l. 1. C. si adversus usuras*, ea esse, quæ triennio non pereunt, & adhuc servata fructus edunt. Vnde quæ usum absumuntur, talia non sunt, ut vinum, oleum, fructus arborum & similia. Et quamvis de pecunia dubitari posset, si ad ecclesiam pertineat, & ad bona immobilia emenda destinata sit, immobilibus omnino annumerari debet, ob eamque causam alienari non potest. Censetur autem ad rerum immobilium emptionem deputata, cum à Superiore cum clericorum consensu in eum finem asservatur. *Rebuff. in Comp. alienationis rer. eccl. Piafec. Par. 2. c. 5. num. 29. Vall. ns. l. 3. tit. 13. §. Tuschus Concl. 271.*

Aaaa

III. Franc

III. Hanc antiqui iuris prohibitionem innovavit, confirmavit, & auxit Paulus I. in *Constitut. sua. Ambitiose*, eamque in vigore suo relinquens. *Concil. Trid. Sess. 25. c. 21.* præcipit, ut omnes locationes bonorum ecclesiæ, quæ representata pecunia in successorum præiudicium sunt, pro nõ validis habeantur, nec in Romana Curia, vel extra eam confirmentur, non obstante quocumque indulto aut privilegio. Nec liceat iurisdictiones ecclesiasticas, seu facultates nominandi, aut depurandi Vicarios in spiritualibus locare, nec conductibus per se, aut alios ea exercere, aliterque concessionem etiã à Sede Apost. factæ turpitudinis censeantur. Quod dicitur, *iurisdictionem ecclesiasticam locari non posse.* Congregatio Cardin. extendit ad quodlibet minimum officium, cui iurdictio inest. Iam quia non minus detrimenti ex immodica bonorum alienatione in Regularibus animadverta est, *Urbanus VIII.* Decretum edidit *die septimo Sept. An. 1624.* quo regularibus omnium Ordinum bonorum immobilium ac preciorum mobilium alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium transfertur, cæsus perpetuos, seu vitalitios, hypothecam, locationem, & cõductionem ultra triennium, concessionem in feudum, vel emphyteusim, præterquam in casibus à iure permittis fieri, perpetuò prohibet, & interdicit, absque ipsius Congregationis Concilii expressa licentia in scriptis, & gratis concedenda, sub pœna privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, quam ipso facto incurrant. &c. *Habetur in additionib. ad c. 11. Sess. 25. Co. Tr. &*

Vadingum Tr. de contr. disp. 2. dub. 3. §. 2.

IV. Non omitam, quod ad præfatam prohibitionem corroborandam plurimè momenti habet, iuramentum, quo se in promotione sua Episcopi obstringunt. *Possessiones verò ad mensam meam pertinentes non vendam, neque donabo, neque impignorabo, neque de novo infendabo, vel aliquo modo alienabo, etiam cum consensu Capituli mei, inconsulto Romano Pontifice: & si ad aliquam alienationem devenero, pœnas in quadam super hoc edita constitutione contentas eo ipso incurrere volo. Vult. l. c. De mensa ecclesiæ dicuntur ea bona, quæ perpetuò unita fuerint ecclesiæ, & quæ nunquam alteri post acquisitum temel dominium cõcessa fuerunt, vel quæ ad eam reversa, vel ei incorporata sunt. *Barb. in c. Vi super hoc tit. Secundum Glossã in clem. 1. de excess. Prælat. Innoc. in c. ut super de bon. eccl. non alien. Abb. ibid. à num. 9. Rodoan. de reb. eccl. alien. q. 62.* Bona mensa episcopalis sunt, quæ principaliter, & illius sustentationem sunt deputata, & nullum alium titulum habent præterquam ipsum episcopum. *V. Præf. Par. c. 5. n. 35.**

NOTA. Eiusmodi iuramentum, quo quis iurat, non alienare rem ecclesiæ, si *Emma. Sa.* credimus, non obstat, quo minus servatis aliis servandis possit ut eius utilitatem elevare, itemque rem mordicam. Intelligitur enim illud iuramentum secundum iuris dispositionem. *Ita Emma. Sa. V. alienatio n. 6.* cuius doctrinam cõfirmant ea, quæ *Azor tradit* de iuramento alumnorum Collegii Anglicani, & beneficiatis, qui Ordinario iurant, se beneficiũ non dimisuros gratia alterius, quibus